

Pariz: demonstranti upali u sedište Lui Vitona

[Protesti protiv reforme penzionog sistema u Francuskoj](#) i dalje traju, a u četvrtak je na ulicama gradova širom Francuske bilo oko 380.000 ljudi.

Tog dana su sindikalni i antikapitalistički aktivisti naoružani zastavama i bakljama provalili u sedište Lui Vitona u Parizu, tražeći da francuska vlada odustane od planirane penzione reforme i umesto toga više oporezuje bogate.

Neposredan povod za upad u sedište u LVHM (Lui Viton Henesi Moet) je porast akcija ovog proizvođača luksuzne robe, čiji je vlasnik Bernard Arnault trenutno najbogatiji čovek na svetu, težak preko 200 milijardi dolara. Konglomerat LVHM je vlasnik više od 70 modnih brendova, kao što su Dior, Fendi, Tifani i Sefora, a njegov vlasnik je počeo tako što mu je tata svojevremeno dao 15 miliona dolara da otkupi Dior.

Za vreme pandemije korona virusa, kada je ogroman broj ljudi podlegao bolesti ili završio u krajnjem siromaštvu, najbogatiji su svoja bogatstva udvostručili. Mnoge države su, pod izgovorom podrške privredi za vreme pandemije, usvojile zakone o poreskim olakšicama i finansijskim podsticajima korporacijama. Ovo je dovelo do ubrzanog dodatnog bogaćenja vladajuće klase, naravno na štetu celog društva, a posebno najsiromašnijih. Ovi zakoni su i dalje na snazi. Jasno je da je sve ovo posledica sve veće liberalizacije tržišta i jačanja kapitalizma, koje je dovelo do toga da je profit važniji od čovekovog života.

Upad u sedište Lui Vitona odigrao se pod parolom "Ako tražite novac za finansiranje penzija, uzmite ga iz džepova milijardera."

Ovaj proces počeo je na svetskom nivou još 1980ih godina, a u

Srbiji se od 1990ih državna preduzeća i fabrike sistematski uništavaju samo da bi bila u bescenje prodana novim gazdama iz redova političke mafije, dok se istovremeno kroz tzv. "javno-privatna partnerstva" novac iz državnog budžeta koristi za subvencionisanje privatnih firmi, uključujući i multinacionalne korporacije. Obrazovni, zdravstveni i penzioni sistem se uništavaju, a na njihovo mesto dolaze privatne škole i fakulteti, privatne bolnice, ali i privatni penzioni fondovi.

Protestni pokret protiv pomeranja granice za odlazak u penziju prošle nedelje je upao u Blek Rok, američku kompaniju koja drži jedan od najvećih privatnih penzionih fondova na svetu. Iako ova kompanija nije na neposredan način povezana sa promenom ustava, demonstranti su ušli u zgradu jer im je jasno da država promenom ustava želi da usmeri radničku klasu ka privatnom penzionom osiguranju, što opet znači da će jedino bogati imati koristi od toga. Ova akcija imala je jednostavan cilj, demonstranti su želeli da prenesu poruku da znaju da oni uzimaju pare od radnika, koje su za njihove penzije, i da se od toga bogate.

Granica za odlazak u penziju zbog koje gore ulice francuskih gradova, u Srbiji je već na snazi: muškarac stiže uslove za starosnu penziju po zakonu za 2023. u 65. godini života i sa 15 godina staža, dok žena uz 15 godina staža sa 63 godine i 6 meseci života. Plan je da se do 2032. starosna granica za ispunjenje uslova za odlazak u penziju za žene podigne na 65.

Borba za bolje uslove života mora biti i borba protiv kapitalizma, jer dokle god je u fokusu ekonomije profit, na radnika će se gledati kao na trošak. Na obrazovanje, zdravstvo i penzije se gleda kao na nepotreban izdatak – čovek treba da ima samo minimum da preživi i dođe sutra na posao da bi nastavio da donosi profit gazdama. Ono što je istina je da je kapitalizam sistem zasnovan na eksploataciji i pljački – njegovi principi su profit, pohlepa i nasilje. Radnička klasa je izgradila čitavo društveno bogatstvo sopstvenim radom, a

vladajuća klasa je to iskoristila da nagomila nesagledive količine novca. U kapitalizmu se to naziva dobrim poslovnim poduhvatom, ali zapravo **profit je pljačka** – a društveno bogatstvo treba da pripadne društvu, a ne parazitima i političkoj mafiji.